

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 31 marca 1987 r.

Nr 10

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

59 — z dnia 9 marca 1987 r. w sprawie ogólnych zasad udzielania pomocy z zakładowego funduszu mieszkaniowego w uspołecznionych zakładach pracy	109
60 — z dnia 9 marca 1987 r. w sprawie ogólnych zasad udzielania świadczeń z zakładowego funduszu socjalnego w uspołecznionych zakładach pracy	111
61 — z dnia 23 marca 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów pomocy społecznej i zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów	113
62 — z dnia 27 marca 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu działania Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, jej Prezydium oraz Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów	114
63 — z dnia 28 marca 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych oraz dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki niektórych przedsiębiorstw	114
64 — z dnia 30 marca 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie urlopów wychowawczych	115
65 — z dnia 30 marca 1987 r. w sprawie ustalenia odpisu podstawowego na zakładowy fundusz socjalny dla pracowników zatrudnionych w szczególnie uciążliwych warunkach pracy	115

ROZPORZĄDZENIA:

66 — Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 30 marca 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych	115
67 — Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 30 marca 1987 r. w sprawie wysokości dochodu uprawniającego do świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz wysokości tych świadczeń	116
68 — Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 30 marca 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad obliczania podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń	117
69 — Ministra — Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 28 lutego 1987 r. w sprawie ochrony rybołówstwa na Zalewie Szczecińskim	121
70 — Ministra — Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 12 marca 1986 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie kwalifikacji zawodowych członków załóg polskich statków morskich	122

59

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 marca 1987 r.

w sprawie ogólnych zasad udzielania pomocy z zakładowego funduszu mieszkaniowego w uspołecznionych zakładach pracy.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 39, poz. 192) i art. 303 § 1 i 2 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162 oraz z 1986 r. Nr 42, poz. 201) oraz w związku z art. 144 ust. 1 pkt 1 lit. d) i art. 147 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1984 r. Nr 7, poz. 31), w porozumieniu z ogólnokrajową organizacją międzyzwiązkową, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ze świadczeń z zakładowego funduszu mieszkaniowego mogą korzystać pracownicy oraz byli pracownicy — emeryci i renciści, a także osoby uprawnione do świadczeń z tego funduszu na podstawie odrębnych przepisów, zwani dalej „pracownikami”, a zwłaszcza:

- 1) pracownicy zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy,
- 2) pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy, z uwzględnieniem ust. 3,
- 3) emeryci i renciści — byli pracownicy zakładu pracy,
- 4) pracownicy przebywający na urloпах wychowawczych,
- 5) osoby, z którymi zakład pracy zawarł umowę o wykonywanie pracy nakładczej,
- 6) osoby odbywające w zakładzie pracy zastępczą służbę poborowych,
- 7) osoby zatrudnione w systemie agencyjno-prowizyjnym na podstawie umowy agencyjnej,
- 8) pracownicy młodociani, z którymi zakład pracy zawarł umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego.

2. Ze świadczeń z zakładowego funduszu mieszkaniowego mogą również korzystać członkowie rodzin pra-

owników zmarłych w czasie zatrudnienia, a także członkowie rodziny po zmarłym byłym pracowniku — emerycie lub renciście.

3. Pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy w więcej niż jednym zakładzie pracy mogą korzystać ze świadczeń z zakładowego funduszu mieszkaniowego tylko w jednym, wskazanym przez pracownika zakładzie pracy.

§ 2. 1. Zakładowy fundusz mieszkaniowy może być przeznaczony na:

- 1) finansowanie zakładowego budownictwa mieszkaniowego wraz z urządzeniami towarzyszącymi oraz na budowę — na podstawie umów zawieranych przez zakłady pracy ze spółdzielniami mieszkaniowymi — mieszkań spółdzielczych przydzielanych na warunkach lokatorskiego prawa do lokalu,
- 2) pożyczki na:
 - a) uzupełnienie wkładu na mieszkanie spółdzielcze przydzielane na warunkach lokatorskiego prawa do lokalu — do wysokości pełnego wymaganego wkładu,
 - b) uzupełnienie wkładu własnego na mieszkanie spółdzielcze przydzielane na warunkach własnościowego prawa do lokalu — do wysokości wymaganej zaliczki na ten wkład,
 - c) uzupełnienie wkładu własnego na budowę domu jednorodzinnego bądź lokalu stanowiącego odrębną nieruchomość — do wysokości 15% wartości kosztorysowej domu lub lokalu,
 - d) adaptację pomieszczeń na cele mieszkalne, a zwłaszcza dla młodych małżeństw — do wysokości 50% wartości kosztorysowej adaptacji,
 - e) kaucję i opłaty wymagane przy uzyskaniu i zamianie mieszkań pozostających w dyspozycji terenowych organów administracji państwowej, zakładów pracy oraz w domach będących w zarządzie jednostek gospodarki uspołecznionej — do wysokości 100% kaucji bądź wymaganej opłaty,
 - f) remonty i modernizację mieszkań, domów jednorodzinnych oraz lokali stanowiących odrębną nieruchomość — do wysokości 2/3 kosztów planowanego remontu lub modernizacji,
 - g) przystosowanie mieszkań do potrzeb osób o ograniczonej sprawności fizycznej — do wysokości pełnych kosztów adaptacji,
- 3) okresową pomoc bezzwrotną na zmniejszenie obciążeń z tytułu czynszu najmu oraz opłat miesięcznych za mieszkanie spółdzielcze,
- 4) refundację udziału własnego pracownika w kosztach budowy mieszkania realizowanej w ramach budownictwa zakładowego na zasadach określonych w odrębnych przepisach,
- 5) spłatę kredytu bankowego zaciągniętego przez zakład pracy na poczet przyszłych wpływów zakładowego funduszu mieszkaniowego,
- 6) finansowanie wydatków związanych z wykwaterowaniem osób zajmujących lokale niezbędne do za-

spokojenia potrzeb mieszkaniowych pracowników oraz potrzeb zakładu pracy,

- 7) przebudowę i modernizację zakładowych zasobów mieszkaniowych oraz przystosowanie innych pomieszczeń do celów mieszkalnych,
- 8) finansowanie wkładów mieszkaniowych do spółdzielni mieszkaniowych dla sierot po byłych pracownikach zakładu pracy, sierot objętych opieką zakładu pracy oraz dzieci przebywających w domach dziecka lub w rodzinach zastępczych,
- 9) dofinansowanie budowy i modernizacji żłobków, przedszkoli, świetlic i społecznych punktów opieki nad dziećmi w osiedlach zamieszkałych przez znaczną liczbę pracowników danego zakładu pracy,
- 10) dotację dla terenowych organów administracji państwowej na przygotowanie i uzbrojenie terenów pod budownictwo mieszkaniowe realizowane na rzecz pracowników zakładu pracy,
- 11) pomoc finansową dla przyzakładowych i międzyzakładowych zespołów pracowniczych i młodzieżowych podejmujących budownictwo mieszkaniowe.

2. Zakładowy fundusz mieszkaniowy może być przeznaczony na częściową spłatę kredytu dla młodych małżeństw na warunkach określonych w odrębnych przepisach.

3. Prawo do pomocy bezzwrotnej na wkład mieszkaniowy lub jego uzupełnienie przysługuje emerytom i rencistom przenoszącym się do spółdzielczych domów bądź lokali dla emerytów, rencistów i inwalidów, jeżeli:

- 1) pozostawiają do dyspozycji zakładu pracy samodzielne mieszkanie zakładowe lub
- 2) zwalniają samodzielny spółdzielczy lokal mieszkalny wybudowany w zamian za środki finansowe przekazane spółdzielni przez zakład pracy.

§ 3. Przy przyznawaniu świadczeń powinny być uwzględniane warunki materialne pracownika i jego rodziny oraz jego faktyczna sytuacja mieszkaniowa.

§ 4. 1. Wysokość pomocy z zakładowego funduszu mieszkaniowego powinna być uzależniona od dochodu na osobę w rodzinie.

2. Średni miesięczny dochód na osobę w rodzinie oblicza się na podstawie dochodów wspólnie zamieszkających i prowadzących wspólne gospodarstwo domowe członków rodziny wraz z dziećmi przebywającymi w internatach (na stancjach) za okres roku kalendarzowego poprzedzającego rok przyznania świadczenia.

3. Do dochodu wlicza się:

- 1) składniki uwzględniane przy obliczaniu wysokości zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych,
- 2) dochód z gospodarstwa rolnego ustalony zgodnie z przepisami określającymi wysokość przeciętnego dochodu z pracy w rolnictwie nie uspołecznionym z 1 ha przeliczeniowego.

§ 5. Wysokość pomocy świadczonej z zakładowego funduszu mieszkaniowego, forma pomocy (zwrotna, częściowo lub całkowicie bezzwrotna), warunki umorzenia pożyczki oraz jej spłaty ustala zakład pracy w umowie zawieranej ze świadczeniobiorcą.

§ 6. 1. Zakład pracy nie może dochodzić od pożyczkobiorcy zwrotu umorzonej w całości lub w części pożyczki, jeżeli pożyczkobiorca spełnił warunki umowy.

2. W razie ustania członkostwa w spółdzielni mieszkaniowej na skutek wystąpienia, wykreślenia lub wykluczenia pożyczkobiorcy ze spółdzielni przed zasiedleniem przydzielonego lokalu, pożyczkobiorca jest obowiązany do zwrotu zakładowi pracy kwoty przelanej z zakładowego funduszu mieszkaniowego na konto spółdzielni mieszkaniowej. Dotyczy to także pomocy bezzwrotnej oraz pożyczki warunkowo umorzonej.

3. Okres spłaty pożyczek, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, ustala zakład pracy na okres nie dłuższy niż 5 lat. Spłata pożyczki powinna rozpoczynać się nie później niż po upływie 6 miesięcy od dnia jej udzielenia.

Zakład pracy może w uzasadnionych przypadkach zawiesić spłatę pożyczki lub przedłużyć okres jej spłaty do lat 10.

4. Zakład pracy może w szczególnie uzasadnionych przypadkach umorzyć w całości lub w części pożyczkę, której spłatę zawieszono lub której okres spłaty przedłużono do lat 10, po przepracowaniu przez pracownika w zakładzie pracy co najmniej 10 lat od dnia przyznania pożyczki.

5. Emerytom i rencistom znajdującym się w szczególnie trudnej sytuacji materialnej, których jedynym źródłem utrzymania jest emerytura lub renta, przyznana pożyczka może być umorzona do wysokości 50%.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

60

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 marca 1987 r.

w sprawie ogólnych zasad udzielania świadczeń z zakładowego funduszu socjalnego w uposażonych zakładach pracy.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 39, poz. 192) i art. 303 § 1 i 2 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162 oraz z 1986 r. Nr 42, poz. 201) oraz w związku z art. 144 ust. 1 pkt 1 lit. d), art. 147 ust. 1 i art. 175 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1984 r. Nr 7, poz. 31), w porozumieniu z ogólnokrajową organizacją międzyzwiązkową, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ze świadczeń i usług finansowanych z zakładowego funduszu socjalnego mogą korzystać pracownicy oraz byli pracownicy — emeryci i renciści, a także inne osoby uprawnione do świadczeń z tego funduszu na podstawie odrębnych przepisów, zwani dalej „pracownikami”, jak również członkowie ich rodzin, a zwłaszcza:

- 1) pracownicy zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy,
- 2) pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy, z uwzględnieniem ust. 2,
- 3) pracownicy sezonowi zatrudnieni w zakładach pracy o kampanijnym charakterze produkcji lub usług,
- 4) emeryci i renciści — byli pracownicy zakładu,
- 5) emeryci i renciści ze zlikwidowanych zakładów, objęci opieką przez zakład,
- 6) pracownicy przebywający na urloпах wychowawczych,
- 7) osoby, z którymi zakład pracy zawarł umowę o wykonywanie pracy nakładczej,

- 8) osoby odbywające w zakładzie pracy zastępczą służbę poborowych oraz junacy odbywający zasadniczą służbę w oddziałach obrony cywilnej,
- 9) osoby zatrudnione w systemie agencyjno-prowizyjnym na podstawie umowy agencyjnej,
- 10) pracownicy młodociani, z którymi zakład pracy zawarł umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego,
- 11) członkowie rodzin osób wymienionych w pkt 1—10,
- 12) członkowie rodzin pracowników zmarłych w czasie zatrudnienia, a także członkowie rodziny po zmarłym byłym pracowniku — emerycie lub renciście.

2. Pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy w więcej niż jednym zakładzie pracy mogą korzystać ze świadczeń z zakładowego funduszu socjalnego tylko w jednym, wskazanym przez pracownika zakładzie pracy.

3. Członkami rodziny, o których mowa w ust. 1, są:

- 1) pozostające na utrzymaniu i wychowaniu dzieci własne, dzieci przysposobione oraz przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej, wnuki i rodzeństwo w wieku do lat 18, a jeżeli kształcą się w szkole — do czasu ukończenia nauki, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25 lat,
- 2) osoby wymienione w pkt 1, będące inwalidami I lub II grupy — bez względu na wiek,
- 3) współmałżonkowie,
- 4) rodzice, jeżeli prowadzą razem z pracownikiem wspólne gospodarstwo domowe,
- 5) w szczególnie uzasadnionych przypadkach — nie pracujący członkowie rodziny mieszkający oddzielnie.